

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrť leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrť leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrť leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrť leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrť leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Opravišstvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

△ Na Dunaji 4. junija.

[Izv. dop.]

Z Magjari je proč! Cesarica ne pride več v Pešto, graničarji brusijo sablje, vse se napravlja za naskok na vladanje Arpadovih sinov — tako tožijo magjarski listi. V Zagrebu se zida velika jugoslovanska država, ki bode razvitek magyarorszaga zavržala. Strah gleda z velikimi očmi. Nekaj vesti iz Zagreba in nekoliko pripovedek o skrivnih namerah dvorske stranke na Dunaji napraviti iz Hrvatskega, Bosne itd. novo Oggerski ravnovažno državo, katero bi magjarsko prevladovanje v habsburgski monarhiji paralizovala, — je gospodi v Pešti v vsej istini strah v vse ude zapodilo. Zopet enkrat se jim je prikazala za nje strašna misel pred oči, da bi Magjari v „slovanskem morji“, ki jih od vseh stranij obdaja vendarle utoniti mogli. V tacih hipih glasno bje slaba vest in vsak Magjar misli, kako žalostno prihodnost je svojemu narodu prorokoval magjarski pesnik Vörösmarty.

Strašilo panslavizma pak se peštanski gospodi nij samo od Save in Donave sem prikazalo, nego bliža se od Karpát sém. Na slovaških gimnazijah se duh celega izdajalstva mladini vcepa, nauk o bodočem vseslovanskem gospodstvu širi. Pozivljajo torej oggersko vlado, naj vse stori, da se to „strupeno seme“ zatre in sicer tako, da se slovaške šole, ki so še edino torišče slovaškega bitja, pomagarijo. Slaba vest govori očitno iz članka oggerskega uradnega lista, ki je baš izšel. — Oggerska vlada pač dobro ve, da je vse kričanje na panslavizem hinavsko in zlagano, in vendar se jej potrebno zdi „energično vmes poseči.“

Ti gospodje pozablajo, da so panslavizem v Avstriji že pokopavali. Rekli so,

da od potovanja cesarjevega v Peterburg sém se niti misliti ne more, da bi se Rusija za avstrijske Slované pečala, da bi zanje čutila, ter da se za osodo njihovo gospoda v Peterburgu in v Moskvi čisto nič ne briga. Tako je pred nedavnim pisalo vse nemško-magjarsko novinarstvo. Zdaj pak, ko zopet malo „panslavizma“ potrebujejo, da bi ga po starem običaji kot orožje proti Slovanstvu upotrebljevali, oživé, okrepčajo ga na enkrat in ga kot strašnega kažejo. Le roi est mort vive le roi.

Peštanski politiki mislijo, da se Slovanstvo ne bode dosti brigalo za kričečo krivico ki jo delajo Magjari Slovakom. Ali vendar se bodo zmotili. Eden najmogočnejših ruskih listov „Moskovskija Vedomosti“ piše o persekuciji nemagjarskih narodnostij na Oggerskem tako-le:

„Magjari so si kakor otroci kader „veliko“ igrajo, v glavo zabili, da je njih magjarorszag historična potrebnost. Oni hočejo Oggersko spremeniti v Magjarijo in nameravajo nemagjarske narode v svojo narodnost prekrstiti, ne pomislivši, da so Magjari nezdaten narodič, brez sorodnikov v Evropi, in so celo na Oggerskem le manjšina prebivalstva. Radi bi da bi svet verjel, da so oni poklicani veliko rolo v Evropi igrati, a svet se jim smeje.“

Ne manj kot ta ruski glas, zanimati bi moglo gospode v Pešti to, da je cesar sam magjarskim politikom jasno povedal, da potujčevanja Slovakov ne odobrava. Ko je ob priliki 25letnice odgovarjal v pričo oggerskih državnikov neki čestitajoči slovaški deputaciji, govoril je slovaški in izrazil svoje veselje, da imajo Slovaki dobre svoje šole in da se slovaški narod izobrazuje. In baš te šole se zdaj Slovakom z izgovorom „panslavizma“ hote odvzeti?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. junija.

Grofa *Andrašija* je, kakor „D. Z.“ pripoveduje, papeški poslanik Jakobini prosil, naj glede Helmske biskupije on v Peterburgu posreduje za Rim, sicer bo papež tudi o avstrijskih Rusinih govoril. A Andraši se nij hotel udati.

Med *Poljaki* se zopet povzdigujejo glasovi, pomiriti se z Rusini. Pač bi bilo za vse Slovanstvo velike koristi, ko bi se to posrečilo. Pa se bode valjda težko prej, predno Poljaki ne izpoznajo, da Rusinom glede ravnopravnosti krivico delajo.

Češki politični klub v Mladi Boleslavi je sklenil in v „P. z. P.“ objavlja resolucijo, naj se vodje češkega naroda pobotajo in razpor odstranijo s tem, da se vsa vprašanja, ki jih razdvajajo, za zdaj odstranijo, dokler traje boj za narodnost in naredno eksistenco. Isto tako naj se ne zametujejo možje, kateri so uže mnogo za narod pisali, storili itd.

Vnanje države.

Program desnega centra *francoske* zbornice objavlja, da bode podpiral politiko ministerstva, naglašajo potrebo, organizirati Mac-Mahonovo vlado, hoče dalje popolno vzdržanje septenata tudi ako se najvišja vladna oblast izprazni ter je končno proti vsakemu zaviranju in obotavljanju glede konstitucionalnih postav. — Predlog vojnega ministra o izboljšanju mejnih trdnjav je narodna zbornica sprejela. Pri posvetovanji o volilni postavi se je po živahni debati s 393 proti 356 glasovom sklenilo, da se ide k drugemu posvetovanju.

Italijanska poslanska zbornica je svoje zasedanje odložila.

„Norddeutsche Allg. Zeitung“, Bismarckov organ, pravi, da je pooblaščen vse govornice o nemško-španjski kandidaturi nerisnične imenovati.

Listek.

Ljubica Tizianova.

(Historična novela.)

(Dalje.)

— Na čudnejši smešnejši način se mi še nijeden poslanik predstavil; pravi vojvoda de Ferrara.

— Vaša vzvišenost pa menda še tudi nij nikdar in nikjer čudovitejše uloge igrala kot ulogo srečolovnega viteškega pustolovca, ki je toliko drzen, da se lahko stepe s vsemi beneškimi „bravi“.

— Jaz mislim bolje o tvojem dožu in njegovem senatu, reče vojvoda, postavši resnejši, — in nijsem v strahu, da bi jima kedaj prišlo na um umoriti kneza, ki pride z najnedolžnejšo namero v glavno mesto republike.

— Kdo-li govori o vladi? To je uže smrti vredna hudobija za vsacega Benečana, ki bi le daleko v mislih imel možnost, da bi „bravi“ in svet kedaj na kak drug način prišli v dotik, kakor s posredstvom rablja. Jaz nijsem niti najmanj hotel cikati na vlado, opazivši, da bi bilo neprevidno od vas, da bi se brez varstva ukrali v Benetke in ne bi bili dali vesti o vaši navzočnosti dožu. Če sem govoril in „bravi-ju“, isti dan vlade ne omenjam več, da bi ne prišlo komu na misel, kakor da bi hotel slutiti kako zvezo med obema. Hotel sem vam prej le na znanje dati, da bi se lahko zgodilo, da bi se eden ali drugi „bravo“ v vaši osebi morebiti zmotiti znal. Inostranci so isti, ki imajo največ neprijateljev v Benetkah, ker si ne dajo truda biti pokorni in služnim našim navadam in postavam.

— Hvala vam, blagi Ordelafti, odgovori

mu vojvoda. Vi se baš sedaj na tako zviti način muzate iz afere, da mi usiljujete ne malo menjenje o vaši bistroumnosti. Za drugo vam nikakor nij treba zavarovati se ali stružiti klavzul, da mi rešite to-le vprašanje: Kako dolgo me mislite oblagodariti z udovoljstvijem vaše navzočnosti, signor?

— Visoko spoštovanje, katero goji senat za vašo prevzvišeno osebo, zapoveda, da vas poslanik republike spremlja dotle, dokler vi za dobro spoznavate častiti teritorij beneški z vašo navzočnostjo.

— A vi, signor Tradenigo, imate namen, z vašo postrežljivostjo mi biti na potu ter po modrem menjenji vaše zvite vlade poriniti zapah, kadar bi hotel va vašem brez prilike prostem teritoriji kaj družega podvzeti, nego ogledovati si ovo! vsklikne vojvoda nestrpljivo.

— Vaša vzvišenost je tu tako prosta,

Dopisi.

Iz celjske okolice 4. januarja.

[Izv. dopis.] Zadnje 4 dni so se godile na desnem bregu Savine zopet prav imenitne stvari, katere so Celjane v širšem pomenu, to je mestjane in okoličane, gospode in kmete, nemškutarje in Slovence, živo zanimali. Stari grad s svojimi tožnimi razvalinami in Pečevnik, Šentniklavški hrib in Lisec, Malič in Gozdnik bili so mirne priče dogodkov, kateri imajo historičen pomen za vsakega, kateri jih je zmožen razumeti. V nedeljo, zadnjega maja, izročil je, ali bolje rekoč, pripel slovesno okrajni glavar Celjski g. Haas tukajšnjemu mestnemu županu g. dr. Neckermanu okoli 11. ure pred poludne v mestnem domu viteški križec Franc-Josipovega reda. Po poldne ob treh bila je potem pri kroni na vrtu velika pojedina odlikancu na čast. Vseh vkup se je zbralo bilo blizu sto. Napitnic in govorov ne bomo natanko opisovali — tudi niso bili posebne važnosti — naj zadostuje, če omenimo, ka je prvi g. odlikavane Nj. veličanstvu napil, na to drugi g. okrajni glavar kupico vzdignil odlikovancu na čast, kateremu so sledili gg. Vokaun, Šanderli, vojaški poveljnik Ant. Lasnig, M. Štepišnik z napitnicami in raznimi nagovori, katerim vsem je bil namen slovesnost povzdigniti. Nekoliko zanimiv bil je nagovor Ant. Lasnigov, ki je sad in blagoslov ustave razlagal in slavil, mož in demokrat (njegovi humoristični pristaši imenujejo ga „der lederne Politiker“) menil je, da je še le ustava njega kot mestjana in usnarja jedakega storila knezom, grofom, baronom, da se ve da tudi vsem vrstam državnih uradnikov in drugih učenjaških stanov, ko je pa bil nadalje do kmetstva dospel, je uže bila demokratu v njem tiste jednakost, dragoceni dar ustave se iz pameti nekam izkadila.

Značaj cele slovesnosti bil je izključivo nemšk, le napitnici cesarju je glasba s avstrijskej himnoj odgovorila, vsakej drugej, posebno ako je bila godovnjaku namenjena s „das deutsche Lied.“ Slovenstva in Slovencev nij nikdo niti z jedno besedo omenil, kakor da jih ne bi bilo. Izvedenci in možje, ki imajo bistre oči in tenke nosove, sodijo, da dr. N. kot župan nikakovih takovih zaslug nema, katere bi to javno odlikovanje opravičile, pač pa jih ima za celo vladajočo

stranko, katero je kot zasebnik, župan in deželni poslanec na vso moč podpiral in jo še podpira. Ta dozdanji trud pred celim svetom pripoznati in naplačati, a moža za naprej čisto za se pridobiti je vlada hotela, to je pravi pomen tega javnega odlikovanja.

Ako je pa to taka, o čemer se nikakor dvomiti ne da, tedaj je ta cela reč naravnost proti Slovenstvu obrnena in slovenski okoličani, ki so drugi in tretji dan potem svoje nove občinske zastopnike volili, odgovorili so na to razumljivo, spodobno in možato. Če ravno so mestjani hudo agitirali in vse sile napeli, da bi ljudi svoje baže in posebno mestjane v zastop spravili, vse je bilo zastonj. Nij jim nič pomagalo, da so sami sebi glase davali, da so se usodili kmete kakor se je dalo motiti in strahovati, pri čemer se je mestni župan g. N. bajé tako osorno in ošabno obnašal, da je res javne graje vreden — rekel je neki pri volitvi, da bi kmete uplašil in morebiti zmotil, „jaz več zastopim ko vi vsi kmetje in moja beseda bo pri c. kr. namestnji tudi več veljala kakor vas vseh, zato bo volitev ovržena itd.“ Voljeni so sledeči za odbornike v III. razred: Šah Karel z 95 glasi, Malej z 102 gl., Svetelj z 92 gl., Vozel z 95 gl., Lokvenec z 84 gl. Zupanec z 87 gl. Namestniki: Francki, Veternik, Korošec. — V II. razredu: Krušič Franc z 56 glasi, Ostrožnik z 54 gl., Lipovšek Franc z 54 gl., Šorn Franc z 53 gl., Žnidar Mart. z 46 gl. Namestniki: Županec Jarnej, Mirnik, Turnšek. — V I. razredu: Vrečer Mart. z 17 glasi, Senič z 18 gl., Kodela Franc z 17 gl., Gorišek Kasper z 17 gl., Lipovšek Jurij z 16 gl., Levičnik z 14 gl. Namestniki: Strenčan, Jeretin, (za tretjega ne vem).

Boj je bil jako hud, nekateri protivniki dobili so celo 60 glasov, ker so mestjani vse svoje moči zbrali in v boj postavili bili. Jedini Levičnik je od mestj. stranke voljen, g. Gorišek in Krušič, ki sta sicer tudi iz mesta, nijsta nikakor Slovincem protivna. Zares žalostno pa je, da so sini slovenske krvi kakor g. dr. Žurbi in drugi tudi proti nam glasovali. Če vam društvene razmere ne dopuščajo svojim rojakom brez velike škode vrniti ostati, ostanite doma barem in ne bodite njihovi protivniki. Ko brž bodo novi zastopniki izmed sebe si župana izvolili, in vse druge važne pomene hočemo vam prijaviti.

To je tedaj prvi slovenski zastop občine: Celjska okolica.

Želimo mu vso srečo, modrost in ono požrtvovalnost, katera je potrebna, da se tako težko delo na blagor okoličanom opravi, ki vas v obilici čaka.

Iz Šoštanja na Slovenskem Štajerskem 5. junija [Izv. dop.] (Okrajna posojilnica) v Šoštanju je bila v nedeljo 31. maja ustanovljena. Na vabilo gosp. notarja Rapoca in drugih tržanov se je zbralo popoldne nekaj tržanov in drugih mož iz skalске doline in so sklenili napraviti v smislu postave od 9. aprila 1873 hranilnično in posojilnično zadrugo (Genossenschaft) z omejenim poroštvom. Pravila so se precej podpisala. Zadrugi ni deleži (Genossenschaftsantheile) so po 50 gld., kateri se imajo ali naenkrat ali v dveh obrokih plačati. Pri tem prvem shodu se je podpisalo 50 deležev. Zadruga ima ravnateljstvo 5 udov, namreč ravnatelja, denarničarja in kontrolorja in pa 2 odbornika, ter zraven ravnateljstva še nadzorništvo. Zadruga vzame hranilnične vklade proti obrestim katere ravnateljstvo skupaj z nadzorništvom odločuje; posojila pa daje svojim društvenikom in če je dovolj fonda tudi drugim zanesljivim strankam. Vsako leto se 15% čistega dobička vklada v društveni fond. Pravila se precej predložijo okrožni sodnji v Celji in upamo, da še ta mesec se društvo vpiše v register za zadrugo, tako da s 1. julijem posojilnica uže lahko začne delati.

Čudno, da se nekateri možje ustavljajo tej koristni napravi, zlasti naš župan g. Neckerman se nikakor ne more sprijazniti z novim denarnim zavodom, a ravno njegova dolžnost bi bila, krepko podpirati zadrugo, katera bo trgu in celi dolini na korist. Morebiti mu nij po volji, da se društvo slovenskega jezika poslužuje pri svojih pravilih? Ali ka-li?

Kakor v Mozirji tako se imamo tudi pri nas zahvaliti za osnovevanje tega instituta posebno našemu državnemu poslancu gosp. dr. Vošnjaku, kateri nam je pravila naredil, vse knjige in vse potrebno iz svoje inicijative z znano njegovo marljivostjo in rodoljubno požrtvovalnostjo oskrbel in sicer tako točno in natanko, da bomo stvar prav z lahka vodili.

(Dalje v prilogi.)

kakor v Ferrari, meni Ordelaflji spoštljivo. Poslaniki republike se še nikoli niji drznili igrati Mentorja pri knezih, in kar se mene dostaje, sem preponosen, kakor da bi hotel hlepeti po takovej slavi. Jaz sem vam kot kavalir na uslugo in bodem se z najvišim udovoljstvijem sam angažiral celo na nevarnost izgubiti življenje, če bi se to, kar menite dovršiti, ne dalo izpeljati brez meča.

Vojvoda premišluje nekatere trenutke in zre je nekako tamno pred se, ko mu odvrne:

— Ker ste me tu v Benetkah kljubu moji maski izpoznali, vam menda ne bode neznano, kakova zadeva me je privela v vaš okvir. Bodite torej kot kavalir proti meni odkritosrčni: je-li Lavra Cenci uže prišla v ozemlje beneško?

— Ne, milostivi gospod!

— Verjete-li, da se bode Tizianu, va-

šemu slikarju, privolilo od senata poročiti se z signoro Cenci?

— Tizian je plemenitega rodu in njegova umetelnost ga stavi brezdvomno na stopinjo, katere ne zavzima niti najstari nobile, — zakaj bi mož Tizianovih prednosti nevreden bil roke signore Lavre Cenci?

— A Tizian, ki je signoro Lavro Cenci iz hiše njenega očeta odvedel, oskrunja rodovino dame; slikar je omadeževal tudi čast vašega poslanika na mojem dvoru, ukral je enemu vaših najplemenitejših meščanov zaročeno nevesto. . . . Bode-li to vse brez kazni?

— Zaročitev je uže hujše stvari obrnila na dobro, milostivi gospod! pravi Ordelaflji Tradenigo z znamenjem satiričnega smehljanja. Andrea Donato, zaročenec Lavre Cenci, ima uzrok tolažiti se, ker nij on sam, ki je premagan kot tekmeč našega slovečega mojstra.

— Vi hočete reči, da je Tizian tudi mene vrgel raz sedlo pri Lavri Cenci? upraša Alfonzo z žarečim licem. Opomeniti vas moram, da ste vi, kljub zvitosti vaših infamnih ogleduhov, popolnem v zmoti.

Tradenigo migne z rameni.

— Večina ljudij bode menila, odvrne mu potlej uljudno, da bi vas ne bilo tu, če bi v vaših prsih nikako nežno čutstvo ne govorilo za odvedeno deklico. . .

Ne morem se sprijazniti z mislijo, da bi vojvoda Ferrarski le zbog tega bil prišel v Benetke, da bi proti Tizianu Vecelli-u radi njegove nepremišljenosti uložil tožbo.

Alfonzo molči zamolklo.

— Bodite le za trenutek odkritosrčni, blagi Tradenigo, vsklikne potem vojvoda. Verjete-li, da bi dože ustregel mojej želji, če bi šel k njemu ter mu predložil izdajalstvo Tizianovo?

Od Borovnice 4. junija. [Izv. dop.]. Kozava bolezen vgnjezdila se je po celem prenehanji v novič pri nas ter zahtevala nemila smrt denes zopet žrtev. Mrtvec, v kostenjačo prenešen, bil je pred 5. dnevi še pri naj boljšem zdravju in gotovo nij mislil, da se današnjega spreveda ne bode mogel udeležiti. Zbolel je uže marsikdo v bližnici na tej bolezni, naj več bolnikov je nek v ne zelo oddaljeni Rakitni. Lansko leto o času ko je epidemija naj bolj cvela, je neki strokovnjak, kakor se sliši bolne na kozah v mrzlo-mokre rjuhe zavijal in jih pridno v boljšo onostran spravljaj. Pripetile so se tudi marsikateri druge nepremišljeno- sti zaradi katerih je veliko mladih ljudi posebno drago stalo. Prosim tedaj da slavni zdravstveni svet v zabran razširjave bolezni potrebne korake storiti ne pozabi, ter pošlje zdravnika v pravem pomenu besede nemu- doma v okuženi kraj, dokler je izdatno po- magati moči in ne potem ko je bolezen zo- pet mnogim luč izpihuila in sama bo sebi nehala. Zaslediti se dajo mijazmi, kateri prvo stvar gospodovo, človeka, more, kateri morejo biti bolj nevarni kakor zadnji dozde- vani na Dolenskem, zaradi katerih še živin- četa niso mogla poginiti. Nagni gospoda tudi nam slovenskim revčekom, kateri vsi pomreti še nočemo vsaj primerni kelih huma- nitete, ter stori čistilno hudo uro v soparno- vroči atmosferi in skusi jo pogubljive kužnine oprostiti.

Iz Podkraja dne 5. junija. [Izv. dopis.]. Podkraj leži na Notranjskem med Javornikom in Nanosom. Naš kraj je zelo prijeten in zdrav, leži ob veliki cesti, ki drži od Ajdovščine črez Hrušico v Logatec. Pred nekoliko leti je vasi več ko polovico pogo- relo in ubogi kmetje bi morali poginoti v sredi zime od lakoti, da ne bi bilo blago- dušnih ljudi, kateri so jim pomagali. V teku leta so stale zopet lepo zidane in z opekami krite hiše mesto slamnatih in vrhu tega so še začeli zidati novo cerkev, kateri je bila pogorela samo streha stolpa. A nij dosta samo cerkev, i nov farovž je moral biti.

Lehko si mislite, da to nij malo truda stalo, a Podkrajecan nij se tega ustrašil in se lotil i tega dela. Cerkev je bila kmalu sezidana, samo stolp jej je še manjkal in tega so se lotili lansko leto zidati. Cerkev sama premore črez 20.000 gld. kapitala, in od tega kapitala se je le malo ali nič po-

rabilo za cerkev, temveč le ubogi kmet je moral vse storiti in to radovoljno, kajti žu- pan in duhoven sta bila skoraj ena osoba. Nij bilo v precej veliki vasi župana, kateri bi bil duševno zmožen tega posla, nij znal ni pisati ni brati, in tako ga je namestoval duhoven i po svoji glavi in v svoj prid delal. To je bilo tem lože, ker kmetje so bili ne- umni in neizobraženi, lep zaslužek so imeli in ga še dan denes imajo v bližnjem gozdu, a ne znajo ga uporabiti v svoj prid. Mladež je vsa zanemarjena, neizšolana in nevedna. Res, da je nekoliko šole ali kaj pomaga, ker se za vsakdanjo življenje nič ne uči razun kakih sv. povesti. Ali je to dovolj? Je-li mogoče, da v tako veliki vasi, ki ima okolo 100 šolarjev, nij potreba šole in učitelja? Cerkev, ki ima premoženje, morejo zidati, šole pa ne?! Srečno ljudstvo, katero ne ve ali vedeti neče, kaj mu je potreba!! Srečni Podkrajecanje, ki nemajo med soboj možaka, ki bi bil sposoben za župana?! Ali se dobi uže kje drugod občina, katera ne more si izbrati župana, temuč ga more iskati pol dobre ure od vasi proč v podružnici? Pri- trjujem i jaz oddaljenemu županu, ki pripo- veduje v zadnjih „Novicah“, da liberalizem se nij še ugnezdil. Res, da ga nij, in če bi bil, gotovo bi ne trebalo njim oddaljenega župana. Kdo je tega kriv, da otroci za tuj- cem letajo in kričijo, kakor psi? Naj bi naš gospod duhoven bolje pazil na svoje šolarje in jih i spodobnega obnašanja učil. Našemu oddaljenemu gospodu županu bi pa svetoval, da bi i za šolo kaj skrbel ne le za cerkev. Ne oporekam, da je cerkev potrebna v ene- j vasi, a če uže bolj ne vsaj toliko je potrebna tudi šola v devetnajstem stoletju, v stoletju napredka i tembolj je potrebna šola naši vasi, kar morate uže sami priznati in kar je očitno, da nemamo v vasi niti enega, ki bi bil popolnem zmožen štenja in pisave. Sramotno! Ako bi bilo treba zidati še eno cerkev, gotovo bi se lotili, o šoli pa, ki je tako potrebna, še govorice nij. Torej kleri- kalci, tukaj so tla, sem pridite in globoko orjite, zna biti še dober sad!?

Iz Budim-Pešte 4. jun. [Izvirni dop.]. „Reformin“ članek o jugoslovanskej zaroti je bil prava politična vešča. Njegov namen je bil, da naše državnike v hrvatskem vprašanji zopet na stranski pot zavede. Tega svojega namena nij dosegel. Denes o njem uže nobeden več ne govori. Sumljiv je bil

uže zavoljo tega, ker je v Lonyayjevem listu izšel. Pregovor pravi: Kdor česen je, po česnu diši — ali uporabljen za Re- formin članek: Kdor z Lonyayeveci drži po Rauchizmu smrdi. Čitatelje „Slov. Naroda“ bode zanimalo zvedeti, kako so drugi naši časopisi o njem sodili. „Pesti Naplo“ je re- kel: Odkritje domnevane jugoslovanske za- rote je pustolovno in netemeljito sumničenje. Pa če bi zarota tudi resnična bila, bila bi samo v prilog celoskupnej ogerskej državi. Želja po združenji Dalmacije je uže več- krat v našem saboru izrečena bila, ter se more samo bratskim sodelovanjem (dólszav báratáink) s hrvatskim narodom izvesti. De- nes je pa teženje po tem združenji še nezgod- no in odijozno. Sicer pa vodi pot iz Zagreba v Zaro preko Budim-Pešte. (Narobe „Pesti Naplo“! Pot iz Budim-Pešte v Zader vodi preko Zagreba!) Med ogersko in hrvatsko vlado je sporazumljenje iskreno in srčno. Pričakujemo, da bode hrvatska vlada z be- sedo in činom zasvedočila, da nij učestovala pri nobeni zaroti. S tem se bo protivnikom prijateljstva ogersko-hrvatskega pot založil. — Grof Bethlenova „Correspondance hon- groise“ pravi, da Reformin članek iz Rauchove stranke izvira, ki bi se rada zopet na krmilo spela, ter ta maneuver do kraja obsojuje. — V Aradu izlazeči „Alföld“ piše: več prikazni na to kaže, da kamerila in vojniški upliv delata na raztrganje vezi med ogersko in hrvatsko kraljevino. Če je to res, potem stoji Hrvatska na robu revolucije, in hrvatski do- mobranski bataljoni utegnejo vsak čas, kakor nekda Jelačićeva vojska preko Drave pro- dreti. Sicer se pa tudi mi ne zapiramo spoznanju, da so to zgoljne vizije, kajti sum- njivo se nam zlasti to vidi, da je Reformin članek iz tistih krogov izšel, ki so najbolje na to delali, da se revizija nagodbe zapreči, namreč iz krogov Lonyay-Rauchove stranke. Lonyay je hrvatsko vprašanje malo da ne do puške in sablje dognal. Samo Szlavju imamo se zahvaliti, da se je naše razmerje do Hrvatov zopet poravnalo. Rauchu in nje- govim kreaturam hoče se zopet priti do pol- nih loncev mastnih služeb in do zlatonosnega Lonjskega polja. Na Hrvatskem res še nij pravega reda, ali je pá pri nas kaj bolje? Ali hočemo mar na Hrvatskem obsadno stanje proglasiti! — V našem državnem zboru razprava o novem odvetniškem redu nij no- bene posebne zanimivosti imela. Več zani- mivosti pričakuje se iz razprav o postavi za srednje šole in zlasti o volilnej reformi.

Domače stvari.

— (Novega ljubljanskega žu- pana) g. penzionista Lašana, preslavlja „Laib. Tagblatt“ v uvodnem članku od petka kot bog zna kak dogodjaj. Nehajte vendar, sicer se morate smijati med soboj kakor Angurji. O „nepripravnosti“ in „neodvisnosti“ tu nij nobenega govora. C. kr. uradniki in birokrati, popolnem odvisni in nikakor samo- stojni, — ti so Ljubljancanom župana dali in imamo ga, za nekaj časa baš, ker vse mine in vse se spreminja.

— (Strela) je udarila predvčeranjem popoldne v Rudeževo hišo v Gradišči. Škode baje nij naredila.

— (V Trstu) je nastala zadnji četrtak pri procesiji strašna zmešnjava, ljudstvo se je začelo tretji, ljudje so v guječi padali na

— Dože bode na vsak način ravnal se po svojej lastnej razsodnosti, vzvišenost.

— A, nema-li knez, vaš sosed, nikakšne veljave pri vas? Nema-li beseda kneževa več peze nego beseda slikarjeva.

— Ka-li želi vaša vzvišenost, če mi ne zamerite vprašanje?

— Kaj želim? Vtaknite Tiziana v eno mnogih vaših tamnic, dokler se stvar ne uredi. . . Pokažite mi kraj, kjer se skriva Lavra Cenci; naj le nekatere besede govo- rim ž njo, naj jo prepričam o njenej ne- srečnej zaslepljenosti.

Tradenigo molči.

— Povejte vasemu svetu na moje po- velje, da svoje mejnike raji eno uro daleč v svojo deželo umaknem, nego da vidim damo v Tizianovej oblasti! vsklikne Alfonzo sè strastno naglostjo.

— Dajte nam še do jutri zjutraj odloga, vzvišenost, odvrne mu Benečan z nakrat

zelo živo postavlšim pogledom. Ponovite po- tem še enkrat vaš predlog, ne stojim vam dober; da vam bode signorija podarila na vaše zahtevanje glavo belega Tiziana.

— Beseda nij o jutri zjutraj, timveč o tem-le trenutku, signor! pravi Alfonzo. Od- govorite kot pošten vitez: kam je slikar de- klico spravil? Vidi se vam, da dobro veste, kje se skriva ta nehvaležnež, ta iz- dajalec!

— Vojvoda, vi se motite! Jaz o tem, kar vi želite zvedeti, nijem podučen.

— A, zrite čez lagune. . . Vidite-li gondolo, ki vesla na ravnost proti „boschetti“? Moj prejšnji spremljevalec, katerega sem odposlal, da objavi vest, da sem vas našel, bode v malo minutah tu. . . On bode izvedel Ti- zianovo stanovališče in dostaje se le tega: je-li mu je bilo dovoljeno ž njim govoriti ali ne.

(Daje prih.)

tla, drugi so po njih hodili in veliko nesreče je naredila panika, kateri se zdaj še uzrok ne ve. Le čemu ti sprovodi v natlačenih mestnih ulicah!

— (Iz Maribora) se nam piše: Od 2. t. m. pogrešajo tukaj poštnega uradnika T. Mož je bil poprej pri ambulanci in je po lastni krivdi odstavljen od tam ter v tukajšnjo pošto posajen bil. Ker se je zdaj silno nezadovoljnega počutil, misli se, da bi se bila mu kakšna nesreča prigodila, temveč, ker je za mesec majnik račun vodil in ga ne položil.

— (Iz Solkana) se nam piše: Te dni je došel nek do sedaj še nepoznan duhoven v Feiferjevo gostilno, pil in jel, a plačal — z ubegom. Iz Gorice pobrisal jo je v Solkan, kjer se je zopet v Mozetičevi gostilni pošteno napil in prosil, naj ga na sv. goro peljô. Ker se mu je pa vožnja predraga zdela, je odišel, brez da bi poprel račun plačal, družega fja-kerja iskat. Dobil ga je, in peljal se prav nobel na sv. goro; prišedši na goro, ukaže vozniku, naj spreže in da bode čez $\frac{1}{2}$ ure zopet napregel. Tu je naš g. duhoven po krčmah fidel živel in za plačilo raznim krčmarjem in fiakerju zginol, kakor sv. Elija na ognjenem vozu.

Andrej Gruber,

vinski trgovec v Zabuni,
(zadnja pošta Tresovac v Slavoniji)
priporoča štiri izvrstne sorte

**slavonskih
vin,**

bela, rudeča, črna in šilherska, kakor tudi pravo vinsko

žganje in slivovec

po najnižjih cenah. Naročbe naj se ravnaajo ali direktno na zgornjega, ali na gospoda M. Wolfa in sina v Ljubljani, kolodvorska ulica 121, kjer se tudi pokušati dado. (142—3)

Najnovejše

denarno srečkanje.

Vleče se 17. in 18. junija t. l. in se mora v malo mesecih

39.600 dobitkov

odločiti, in sicer (139—5)

ev. 120.000 tolarjev

ali
360.000, 240.000, 120.000, 90.000 60.000,
48.000, 24.000, 12.000, 6.000, 3.000, 1.500,
2.000, 1.000, 500, 250, 125, 62, 31, 15, 7, 3, 1, 0,5
12.000, 5.000, 2.500, 1.250, 625, 312, 156, 78, 39, 19, 9, 4, 2, 1, 0,5
152.000 državnih mark itd.

K temu ugodnemu srečkanju povablamo, naj se sreča poskusi.

$\frac{1}{2}$ originalna srečka 2 tol., 3 gl. 30 kr. a. v.
 $\frac{1}{4}$ " " " 1 " 1 " 65 " " "
 $\frac{1}{8}$ " " " 15 sreb. gr., 83 " " "

Ako se denar pošlje, izvršujemo vsa naročila na najbolj oddaljene kraje promptno in direktno.

Dobitki se v zlatu ali srebru na vseh krajih izplačajo.
Prospekte na ogled gratis.
Reference o naši firmi podaje vsak hamburšk trgovec.

Vsaka srečka iz našega debita ima našo firmo:

Gebr. Lilienfeld,

Hamburg, Neuerwall 94,
Bank- und Staatspapieren-Geschäft.

Adolf Eberl,

slikar napisov, lakirar in mazalec in trgovec
z oljnatimi barvami,

glavni trg, krojaška ulica štev. 258.

(149—1)

(Ne zamenjati z M. Eberl, frančiškanska ulica.)

Cene oljnatih barv:

Belo-srebrna barva,	}	funt 29 kr., poprej 30 kr.
Rumenjakova svitla in temna,		
Lesna barva v vseh tonih,		
Siva " "		
Angeljsko rudeča,	}	funt 45 kr., poprej 50 kr.
Zelena, svitla in temna,		
Firnis, " " " " " "		
Kopalni laki od 1 gld. funt višje,		

kakor vse tukaj ne imenovane barve po najnižjih cenah, kakor sicer nikjer.
Za mnogo obiskanje prosi

zgornji.

Naročbe zunaj Ljubljane urno proti povzetju (Nachnahme).

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

Podpisani zavod prevzema

Denarje na obrest

pod sledečimi pogoji:

a) v giro-contu proti vložilnim in cheques-knjižicam, kjer se more vsakateri znesek od 5 gld. višje vložiti ter se do zneska 3000 gld. more vzdigniti, in sicer

s 5 % brez obznanila,

s 5 $\frac{1}{2}$ % proti 15dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih;

s 6 % proti 90dnevnu obznanilu

v vsakaterih zneskih.

b) Proti kasnim pismom (Kassenscheine), glasečimi

se na ime ali na prinesitelja,

s 4 $\frac{1}{2}$ % brez obznanila,

s 5 $\frac{1}{2}$ % proti 30dnevnu obznanilu.

Uloge v giro-contu proti knjižicam in rabljenim kasnim pismom uživajo obresti od 1. julija 1873 dalje.

Filijala štajerske eskomptne banke eskomptira dalje premenjave tržišča (Platzwechsel) in domicile do 150 dni tekočega časa na Gradec, Dunaj, Trst, Celovec in druga domača tržišča, ako je tam banka ali bankna filijala, — ona preskrbuje komisijonsko nakupovanje in prodajanje vseh vrst vrednostnih papirjev in efektov kakor je kurs proti najbolj ceni proviziji, — prevzema v inkaso menjice in nakaznice za domača in tuja tržišča. (110—7)

Samostojno kreditno društvo tega zavoda daje kredite po statutnih določbah. *)

Filijala štajerske eskomptne banke v Ljubljani.

*) Izpisi iz statut kakor tudi prošilni blanketi se na ustno ali pismeno zahtevanje dajo zastoj v pisarni tega zavoda.

100

Obiskovalnih listkov

(Visitkarten à la minute)

(122—6)

se natiskuje v

R. Milicevi tiskarnici v Ljubljani, na starem trgu štev. 33

po 60 kr., 70 kr. in n.

V ces. kralj. avstrijski državi od visokega ministerstva notranjih zadev koncesijonirano

Nemško transatlantiško parobrodno društvo „Adler-Linie“ v Hamburgu.

Neposredne vožnje iz Hamburga v Novi Jork brez zamude v ladostajah na železnih nemških, velikih parobrodih po 3600 ton in 3000 konjske moči:

„Goethe“ dne 14. maja	„Schiller“ dne 11. junija
„Lessing“ " 28. " "	„Herder“ " 25. " "

in dalje vsak 14 dan v četrtek.

Vožne cene: 1 kajuta 165 pruskih tolarjev

2 " 100 " "

V osredji 45 " "

Natančnejša izvestja dajejo se pri

(130—3)

Vodstvu v Hamburgu, bei St. Annen 4, kakor tudi pri glavnem zastopniku v Trstu: Viktoru žl. John, in pri zastopniku v Ljubljani: Karolu Achtschinu.

45. računski sklep

vzajemnega zavarovalnega društva proti požarni škodi v Gradci

za
upravilno leto 1873.

A. Stanje.

(132—3)

	Poslopni oddelek			Premičnega blaga oddelek		Skupaj			
	Število		Zavarovalni znesek	Število zavarovalnic	Zavarovalni znesek	Število			Zavarovalni znesek
	deležnikov	poslopij				deležnikov	poslopij	zavarovalnic	
31. decembra 1872 je bilo stanje . . .	83.168	183.016	79,748.546	—	—	83.168	183.016	—	79,748.546
V letu 1873. je priraslo po pristopih in pomnoženih zavarovalnih zneskih . .	3.348	8.449	9,224.270	3.816	16,499.275	3.348	8.449	3.816	25,723.545
Nasproti je pa odpadlo po izstopih, izbrisih, zmanjšanju obstoječega zavarovalnega zneska, in po preteku zavarovalnih pogodb	2.219	5.082	3,387.431	298	2,014.892	2.219	5.082	298	5,402.323
Tedaj je leta 1873. čistega prirastka .	1.129	3.367	5,836.839	3.518	14,484.383	1.129	3.367	3.518	20,321.222
Stanje konec upravnega leta, to je 31. decembra 1873 kaže torej	84.297	186.383	85,585.385	3.518	14,484.383	84.297	186.383	3.518	100,069.768

B. Ravnanje z denarjem.

	Poslopni oddelek						Premičnega blaga oddelek				Skupaj			
	goldinarjev avstrijske veljave													
Dohodki :														
I. Prenesek o društvenih doneskih in rezervnih premijah . .	—	—	409.139	55	—	—	—	—	—	—	409.139	55	—	—
II. Predpis društvenih doneskov za leto 1874	419.004	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III. Predpis deležnin, premij in tirjatev od za v tekočemu letu 1873. na novo sklenjenih zavarovalstev in pomnoženja zavarovalnega zneska	32.516	94	451.521	37	—	—	103.646	32	—	—	555.167	69	—	—
IV. Provizija od nadzorovalnic in šturni	—	—	—	—	—	—	5.912	16	—	—	5.912	16	—	—
V. Reserve premij nadzorovalnic	—	—	—	—	—	—	6.747	12	—	—	6.747	12	—	—
VI. Obresti in drugi dohodki . .	—	—	42.291	27	902.952	19	343	10	116.648	70	42.634	37	1.019.600	89
Potroški :														
I. Izplačane požarne škode pri odbitem deležu nadzavarovalnikov	—	—	327.725	25	—	—	28.453	87	—	—	356.179	12	—	—
II. Storni in nadzavarovanja . .	—	—	30.044	76	—	—	37.823	75	—	—	67.868	51	—	—
III. Provizije	—	—	25.796	06	—	—	16.965	63	—	—	42.761	69	—	—
IV. Upravični stroški, kakor: glavno vodstvo, plače vradnikov, stroški za odločbo požarne škode, pisarne potrebščine, stanovnina, davki in druge plačila	—	—	81.339	52	—	—	13.292	74	—	—	94.632	26	—	—
V. Reserve na deležninah in premijah za še obstoječe pogodbe	—	—	427.873	27	892.778	86	17.932	20	114.468	19	445.805	47	1.007.247	05
Ostanek .	—	—	—	—	10.173	33	—	—	2.180	51	—	—	12.353	84

Poslano.
Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvršni
Revelschiere du Barry
v Londonu.

Nobena bolezen ne more izvršnej Revelschiere du Barry zopetstaviti se in odstrani taista brez leka in brez stroškov vse bolezni v želodci, v živcih, v prsih, na pljučih, jetrah, žlezah, na sliznici, v dišnjaču, v mehurju in na ledvicah, tuberkole, sušico, nadmo, kašelj, nepravilnost, zapor, drisko, nespe-

čnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi ob časi nočeh, sečno silo, ožnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenih, ki so vsem lekoni pristavljali se:

Spričevalo št. 57.942.
Gleichen, 14. julija 1873.
Vašej Revelschiere imam razen Bogu v mojih strastnih boleznih v želodci in čutnih življenju zahvaliti.
Janez Godec,
provizor fars Gleichen,
pošta Pod goro pri Celovci.
Spričevalo št. 62.914.
Westau, 14. septembra 1868.
Ker sem dolga leta za kronično bolezen zlate

žile, na jetrah in zapor vsakovrstne zdravniške pomoči brez uspeha rabi, sem pribežal v svoji obupnosti k Vašej Revelschiere. Ne morem se jubenemu Bogu in Vam dovolj zahvaliti za drugi dar narave, kateri je za me velika dobrota bil.

Franz Steinman.
Tefenitz kot meo, prihrani Revelschiere pri odlaških in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravila.
V plišastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold. 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revelschiere-Biscuiten v puščah 2 gold. 50 kr., in 4 gold. 50 kr. — Revelschiere-Chocolatée v prahu in v ploščkah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Walfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradci brajše Oberanmev, v Innsbruku Diecht & Frank, v Celovci P. Birnbacher, v Lenci Ludwig Müller, v Mariboru F. Kolerik & M. Moric, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in specializiranih trgovcih; tudi razpošilja dinarske hita na vse kraje po poštini nakaznicah ali povračilih.

Dunajska borza 6. junija.
Akcije narodne banke 988
Kreditne akcije 219
London 111
Napoli 8
Srebno 105
" 85
" 25
" 40
" 92
" 85

C. Bilanca.

Imetje:	goldinarjev avst. velj.			Dolgovi:	goldinarjev avst. velj.		
	Poslopnih oddelek	Premičnega blaga oddelek	Skupaj		Poslopnih oddelek	Premičnega blaga oddelek	Skupaj
I. V gotovini:				I. Reserve požarnih škod	9.745 34	2.065 59	11.810 93
a) pri štajerskih kreditnih zavodih a. velj. gl. 252.004.68				II. Pokojniški sklad zavarovalničnih uradnikov	3.751 21	—	3.751 21
b) pri štajerskih hranilnicah gl. 197.215.70				III. Saldo nadzavarovalnih društev	—	3.550 96	3.550 96
c) pri ces. kralj. zastavnici v Gradci gl. 10.000.—				IV. Drugi dolgovi	4.074 29	—	4.074 29
d) primest. sren. Graški gl. 150.000.—	609.220 28	—	609.220 28	V. Reserve društvenih doneskov in premij	427.873 27	17.932 20	445.805 47
II. Vrednostne effekte po kurzi od 31. decembra 1873:				VI. Reservni sklad	763.319 68	3.488 92	766.808 60
a) srebrne rente pis. gl. 48.000 à 74, a. v. gl. 35.520.—							
b) srečka loterijskega posojila leta 1860, pis. gl. 10.000 à 103 ⁹ / ₁₀ gl. 10.390.—							
c) srečka loterijskega posojila leta 1860, izsrečkana pis. gl. 10.000 dobička gl. 41.440 avst. velj. gl. 51.440.—	97.350 —	—	97.350 —				
III. Za letno potrebo 1874 že razpisana deležnina	419.004 43	—	419.004 43				
IV. Neplačane tirjatve	33.169 13	—	33.169 13				
V. Saldo zastopništev, okrajnih komisarijev in okrajnih konti	12.480 11	18.172 15	30.652 26				
VI. Saldo nadzavarovalnih društev	9.702 14	1.546 61	11.248 75				
VII. Drugo imetje	17.200 24	538 23	17.738 47				
VIII. Reservna premija od nadzavarovalnic	—	6.747 12	6.747 12				
IX. Gotovega denarja	10.637 46	33 56	10.671 02				
	1208.763 79	27.037 67	1235.801 46		1208.763 79	27.037 67	1235.801 46

D. Reservni sklad.

		Avst. velj. goldinarjev	
Stanje rezervnega zaklada 31. decembra 1872		—	— 733.754 91
Novi dohodki:			
I.	Praviloma rezervnemu zakladu spadajoči stranski prihodki in doneski poprejšnjih let	1.991	6
II.	Dobitka pri izsrečkanji loterijske obligacije od leta 1860	41.440	—
III.	Dobiček pri kurzi vrednostnih effectah	1.730	—
IV.	Razni dohodki	204	68
V.	Reservnemu zakladu izročeni ostanki iz gospodarstva v upravljenem letu 1873. in sicer : A. pri poslopnem oddelku a. v. gl. 10173.33 B. pri premičnega blaga oddelku 2180.51	12.353	84
		57.719	58
Odbitek:			
I.	Odpis stranskih prineskov pri oddelku premičnega blaga in odpis starejih doneskov do leta 1872.	11.344	43
II.	Kurzna zguba pri izsrečkanjih obligacijah loterijskega posojila	275	—
III.	Pokojsnine in izrejsnine	11.046	46
IV.	Donesek k cesarjeve 25letnice ustanovi avstrijsko-ogerskih zavarovalnic za po- žarne stražnike ki ponesrečijo	2.000	—
		24.665	89
		33.053	69
Stanje rezervnega zaklada 31. decembra 1873		—	— 766.808 60
Edvard Merliček s. r., glavni tajnik.		Anton vitez pl. Spinler s. r., knjigovodja.	
Za upravljalni svet: Franc grof pl. Meran s. r.		Dr. Morio vitez pl. Schreiner s. r., direkcijski vodja.	
Pregledano in knjigam društva popolno enako najdeno:			
Franc Brandstätter s. r.		Dr. Jožef Baltl s. r.	
		Alojzi Raab s. r.	
Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.			
Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.			

Tucl.
5. junija:

Tržne cene
v Ljubljani 6. junija t. l.

Pri **Slonu**: Eisenstadter z Ogerskega. — Javornik iz Trsta. — Himelbauer iz Gorice. — Dobrin iz Trsta. — Rothrock iz Brna. — Kaprec iz Grada. — vitez Kapus iz Kamne Gorice. — Lager iz Hrasnika. — Loker iz Gorice.

Pri **Maltici**: Honan iz Radovljice. — pl. Hoss rudarski inženir iz Prohessdorfa. — Just, Schneider, Stohwatter, Engel, poniki z Dunaja. — Baron Zoiss z Gorenjskega.

Pri **Zamori**: Prieger iz Ptuja. — Honar iz Brežic. — Gisinger, agent z Dunaja. — Dignito Kinsberg.

Benica 7 gl. 20 kr. — rač 5 gl. 10 kr. — ječmen 4 gl. 40 kr. — oves 3 gl. 20 kr. — ajda 5 gl. — kr. — prosó 5 gl. 30 kr. — krtuza 5 gl. 40 kr. — krompir 3 gl. 60 kr. — fižol 7 gl. 20 kr. — masla funt — gl. 52 kr. — mast — gl. 42 kr. — špeth rišon — gl. 44 kr. — špeth povojen — gl. 42 kr. — jajce po 1¹/₂ kr. — mleka bočal 10 kr. — govedine funt 30 kr. — teletine funt 29 kr. — svinjsko meso, funt 36 kr. — sena cent 1 gl. — kr. — slame cent — gl. 70 kr. — drva trda 6 gl. 90 kr. — mehka 4 gl. 80 kr.

Poštni ekspeditor

rodod Čeh, zmožen slovenskega, češkega in nemškega poslovanja, želi svojo dosedanje službo na 15. julija ali 1. avgusta t. l. na spodnjem štajerskem ali kranjskem premenjati. — Ponudbo naj se pošilja na **administracijo „Slov. Naroda“ šifre A. A. 101.** (150)

(137—6)

Zaradi novo prišlih zverin, in ker je ena tigrovka mlade vrsta ostane

PASSOG-OVA VELEKA MENAŽERJA
srceven kolizeja

samo še danes v nedeljo zadnjikrat odprta.

Cena vstopnih mest: I. mesto 40 kr. II. mesto 20 kr. Spoštovanjem

PASSOG.